

A JELENÉSEK 18. FEJEZET

ANGYALÁNAK MOZGALMA

Ahogyan a Reformmozgalom gondolja ezt

„Ennélfogva a mozgalom a mennyből lejött angyal által van jelképezve, aki a földet bevilágítja dicsőségével, s nagy hatalommal kiált és hirdeti Babilon bűneit.” (9; 563,3.)

A Reformmozgalom egyik kedves idézete ez, mivel a próféciai létjogosultságuk bizonyítékát látják benne, és első hallásra még logikusan is hat az a magyarázat, amit ezzel kapcsolatban elmondanak. Azt mondják ugyanis, hogy a Jelenések 14. és 18. fejezetének angyalai nem valóságos angyalok, hanem egy-egy mozgalmat jelképeznek, és pedig azoknak az embereknek a csoportját, akik azt az üzenetet képviselték, aminek hirdetésére az a bizonyos angyal volt hívatott. Ezzel idáig egyet is lehet érteni. A probléma csak ezután kezdődik. Ugyanis, ha az első angyal a William Miller által elindított mozgalmat jelképezi, a második pedig azt a „mintegy 50.000 személyt, akik 1844 nyarán elhagyták a különböző egyházakat” (Ellen G. White: Nagy küzdelem, 336. old.), a harmadik angyal pedig az 1844-től kibontakozó advent közösséget jelképezi. Ennek hátterén teljesen logikus (mondják), hogy a negyedik angyal által szemléltetett mozgalom nem lehet más, mint a Reformmozgalom, amely 1914 után jött létre a hármas üzenet alapjain. Így aztán mindjárt meg is van a különállásuk próféciai létjogosultsága. – A következőkben éppen ezért próbáljuk meg kissé közelebbről megvizsgálni ezt a kérdést.

Azonosíthatjuk-e a Reformmozgalommal?

A Reformmozgalom a legalapvetőbb dolgot hagyja figyelmen kívül ennek értelmezése közben, csupán azért, hogy egy bibliai próféciaira alapozhassa a létjogosultságát, mint az

adventmozgalom jogutóda. A Jelenések 18. fejezetének anygala ugyanis a 14. fejezet hármasként anygali üzenetéhez csatlakozó isteni küldött, ezért az üzenetének tartalma is hasonló, illetve részben azonos is. Amikor Ellen White foglalkozik ezzel a kérdéssel, akkor azt írja, hogy ez az angyal a harmadik anygali üzenethez csatlakozik, hogy azt hangos kiáltássá növelje. Vagyis nem arról ír, hogy a harmadik angyal által szemléltetett mozgalomtól elszakadva, és külön mozgalmat fog elindítani, hanem azt, hogy egyesíti hangját és erejét a harmadik anygaléval. A Reformmozgalom értelmezése szerint viszont ennek éppen az ellenkezője kell megtörténn, mert szerintük nekik a harmadik angyal mozgalmának a bukását, és Babilonná válását kell hirdetniük. Ezt az értelmezést azonban a prófécia nem támogatja, hiszen azt mondja, hogy a negyedik anygalnak a harmadik angyal által szemléltetett mozgalomhoz kell csatlakozni. Elválásról és kiszakadásról tehát szó sem lehet.

„Majd láttam, hogy egy hatalmas angyal megbízást kapott, hogy szálljon a földre és egyesítse hangját a harmadik anygaléval, és adjon nagyobb erőt és súlyt üzenetének... Az angyal munkája éppen jókor jön, hogy a harmadik anygali üzenet utolsó nagy munkájához csatlakozzék, és azt hangos kiáltássá növelje.” (Ellen G. White: Tapasztalatok és látomások 239-240. old.)

A jogfolytonosság igénylésének kérdését még egy nagyon fontos tény alapján kell megvizsgálni. Ahhoz, hogy erre teljes értékű választ kaphassunk, figyelembe kell venni a negyedik angyal jövetelének idejét, körülményeit és üzenetének tartalmát.

Daniels testvér, aki az 1930-as években a Generál Konferencia elnöke volt, a „Krisztus a mi igazságunk” című könyvében elég részletesen foglalkozott azzal, hogy időben és üzenetében minek kell jellemeznie a negyedik angyal megjelenését. Ellen G. White írásaiból a következő szakaszt idézi ezzel kapcsolatban:

„A próbatétel, a vizsgálat idejét éljük, mert a harmadik angyal hangos kiáltása már megkezdődött, Krisztusnak, a

bűnbocsátó Megváltónk igazságának hirdetésével. Ez a kezdete azon angyal világosságának, akinek dicsősége be kell, hogy töltsen az egész földet.” (Review and Herald 1882. november 22.)

Ez a bizonyágtétel azt mondja el, hogy 1888-ban a Minneapolisban megtartott Generál Konferencián a hit általi megigazulás üzenetének meghirdetése által kezdődött el a negyedik angyal üzenete, aminek világossága be kell töltsen az egész földet. A témához adott megjegyzései között pedig arról tudósít, hogy miként fogadták ezt az új világosságot.

„Mily sajnálatos és szomorú dolog, hogy a Krisztus igazságának üzenete - jövetelének idejében - ellenállásra talált az Úr művében dolgozó, komoly, józan férfiak részéről! Az üzenetet sohasem fogadták el, sem nem hirdették, sem nem adtak neki szabad folyást, hogy a gyülekezettel közölje a felbecsülhetetlen áldásokat, melyeket magában rejtett.” (A.G. Daniels: Krisztus a mi igazságunk 47. old.)

Dániels testvér további gondolatai azzal is megismertetnek bennünket, hogy ezen a Konferencián miként oszlott meg a vélemény három felé, és az üzenet sorsát illetően milyen negatív hatása volt ennek a megoszlásnak a későbbiekben.

A Reformmozgalom irataiban viszont ismételten lehet találkozni egy még magyar nyelven meg nem jelent irodalomból vett idézettel Ellen White-től, amelyet szintén a létjogosultságuk bizonyítására használnak fel.

„Minneapolisban 1888-ban megtartott Generál Konferenciára a Jelenések 18. fejezet angyala lejött, hogy megtegye munkáját, de azt kigúnyolták, megbírálták és visszautasították. S ha az üzenet, amelyet újból fog hozni, hangos kiáltássá növekszik, akkor a többség ismét ki fogja gúnyolni, ellene fog beszélni és meg fogja azt tagadni.” (W. L. Brisbin vén idézi E.G.W-tól a következő könyvében: „Teljesítik a Heted-Nap Adventisták Isten akaratát?” 10. oldal 15/b. R&H, 1890. máj. 27.)

„A hármias angyali üzenetet nem fogják megérteni, a fényt, melynek dicsősége be fogja ragyogni a földet, hamis fénynek fogják nevezni azok, akik nem járnak annak növekvő világosságában.” (u.o.)

Az előzőekben felvetett gondolatokból a következő megállapításokat lehet kigyűjtve pontokba szedni:

- 1888-ban a Jelenések 18. fejezetének angyala leszállt, hogy munkáját megkezdje.
- Ezzel az eseménnyel egy új korszak vette kezdetét.
- Az angyal munkáját azonban jöveteleinek idején kicsúfolták, megkritizálták és elvetették.
- Bizonyos idő után azonban újból fog jönni, és akkor már hangos kiáltássá tud majd növekedni.
- Újra jövetelekor azonban megint kigúnyolják, ellene beszélnek, és a többség részéről ismét el fogják vetni.

Ezekből a megállapításokból a Reformmozgalom azt a következtetést vonja le, hogy az első három pont 1888-ban, és az azt követő években teljesedett be, az utolsó kettő pedig csak 1914-ben, amikor a Reformmozgalom kivált az Egyházból. – Ha valóban így kellene értelmezni az előző kijelentéseket, akkor jogosan igényelhetné a Reformmozgalom, és jogosan sajátíthatná ki magának a negyedik angyal által való szemléltetést. Ezt az igényüket és magyarázatukat azonban nem lehet elfogadni több okból sem.

Időbeli eltolódás

Az előző idézetekből egyértelműen érthető, hogy a negyedik angyal világosságának a kezdete 1888. A Reformmozgalom kibontakozása pedig csak 1916-tól indult meg. A közbenső 28 évvel azonban nem tudnak mit kezdeni. Ők ugyan megpróbálnak olyan értelmezést adni ennek a körülménynek, miszerint 1888-ban a minneapolis-i konferencián csak egy lelkiületbeli, egy belső megoszlás történt, aminek már a természetes folytatása és

következménye volt az, ami 1916-ban megtörtént, vagyis a kettéválás. Ez a magyarázat viszont azért nem fogadható el, mert a két eseménynek teljesen más volt a belső tartalma. A következő pontban szeretném ezt röviden leírva összegezni.

Nem azonos az üzenet, 1888-ban és 1916-ban

A negyedik angyal a hit általi megigazulás üzenetének meghirdetésével kezdte meg munkáját 1888-ban. Erre pedig azért volt szükség, mert az Isten igazságához való alkalmazkodásban és annak képviselésében, kialakult egy rossz irányzat és gyakorlat, amely a Egyház belső és külső fejlődésének az akadálya volt. – A Próféta-ság Lelkének írása így tudósít erről a körülményről és állapotról:

„Mint nép, addig hirdettük a törvényt, míg olyan szárazak lettünk, mint Gilboa hegyei, melyek sem esőt, sem harmatot nem kaptak. Nekünk Krisztust kell prédikálnunk a törvényben, és akkor majd lesz nedv és táplálék a prédikációban az Isten éhező nyája számára.” (Ellen G. White: idézi A.G. Daniels: Krisztus a mi igazságunk című könyvében 48. old.)

„Sajnos sokkal több a forma, a gépiesség, sok az ajkak vallomása, pedig sokkal jobban kellene elmélyülnünk és vallásos tapasztalatainkban megerősödnünk. Amire szükségünk van, az nem más, mint Istennek és az Ő szeretetének ismerete.” (u.o. 82. old.)

Az a mennyei világosság, amely arra rendeltetett Istentől, hogy ezt az állapotot megváltoztassa, nem tudott célt érni, mivel sokak által akadályozva és elvetve lett. A negyedik angyal újra jövetelét azonban nem lehet 1916-ra alkalmazni, bármennyire szeretné is ezt megtenni a Reformmozgalom, mivel az angyal munkájának a lényege és üzenete teljesen más volt, mint az, ami a Mozgalmat létrehozta 1916-ban.

A negyedik angyal Krisztust fogja felmagasztalni, és azt az igazságot, amely hit által lehet a miénk. Abban az egész válságos

időben, amikor a Reformmozgalom kivált az Egyházból, és elkezdte magát egyházzá szervezni, csak a törvényhez való viszony, az alapelvekhez való ragaszkodás körül forgott minden gondolat. Bárki átnézheti a Reformmozgalom akkori iratait és meggyőződhet róla, hogy a negyedik angyal Krisztus központú üzenetével egyáltalán nem foglalkoztak. A Reformmozgalom nem a hit általi megigazulás üzenetének tanítása miatt, nem Krisztus felmagasztalásának hirdetése miatt kényszerült az Adventista Egyháztól elszakadni. Éppen ezért az 1916-os kiválásukra nem lehet azt mondani, hogy a negyedik angyal újból jött, mert az általuk képviselt üzenetekben egyáltalán nem hangzott el Krisztussal kapcsolatban olyan átható, meggyőző erővel hirdetett tanítás, mint ahogyan az a minneapolis-i konferencián már egyszer megtörtént.

A Reformmozgalom sokkal inkább mondható azon állapot jogutódjának, amiről White testvérnő azt mondta: *„addig hirdettük a törvényt, amíg olyan szárazak lettünk, mint Gilboa hegyei, melyek sem esőt, sem harmatot nem kaptak”* (Ellen G. White: Rev. & Her. 1890 márc. 11. – idézi: A.G. Daniels: Krisztus a mi igazságunk 48. old.).

Jellemzően, még ma is a törvény és az elvek képviselete áll a Reformmozgalom üzenetének középpontjában, – ezzel is azt hirdetve, hogy a negyedik angyal által szemléltetett mozgalomhoz és annak munkájához semmi közük sincs, ezért csak a lelki szárazság továbbvivői lehetnek.

A negyedik angyal feladata és jövetelének feltételei

A negyedik angyal munkájának a mibenlétét három pontban lehet összegezni és meghatározni. Először Isten Egyházában kell hangozzon a *„hangos kiáltás”* üzenete, azután a *„Babilonban”* lévőkhöz kihívása kell megtörténjen, végül pedig az egész világ megszólításával zárul Isten utolsó megtérésre hívó üzenete. Nagyon szeretném azonban hangsúlyozni e pontok sorrendjének a fontosságát. A negyedik angyal által jelképezett mozgalom

ugyanis csak ebben a sorrendben végezheti el az Istentől rendelt munkáját.

Először Isten Egyházán belül

Már az első angyali üzenet is arra szólít fel, hogy *„féljétek az Istent, és Néki adjak dicsőséget”* (Jel. 14,7.). De mit jelent ez, és hogyan kell ennek megvalósulni az életünkben? Jézus úgy dicsőítette meg az Atyát, hogy saját életén keresztül bemutatta Őt a világnak. Tőlünk is ezt várja el Isten. Tulajdonképpen ennek az állapotnak a munkálásával kezdte meg feladatát a negyedik angyal 1888-ban, mert a hit általi megigazulás a Krisztusnak való teljes átadást jelenti. Azt az állapotot szeretné kiváltani bennünk, amikor már *„élek... többé nem én, hanem él bennem a Krisztus”* (Gal. 2,20.). Ennek viszont mások által is láthatóvá kell lenni az életem különböző megnyilvánulásaiban. A negyedik angyal azt akarja munkálni Isten népe között, hogy végre *„dicsőítsük az Istent a mi testünkben és lelkünkben* (1Kor. 6,20.), hogy a bennünk lakozó Krisztus dicsőségével beteljen az egész föld. Ennek az isteni kezdeményezésnek az eredményeként valósul meg az, amit a Jelenések könyvében kinyilatkoztat Isten erről az angyalról, és az általa végzett munkáról: *„és a föld fénylett annak dicsőségétől”* (Jel. 18,1.). Amíg Isten dicsőségét nem tudja így visszatükrözni az Egyház, illetve a benne élő emberek az egész világ felé, addig nem alkalmas arra, hogy az üzenet többi részét képviselje. Ennek megvalósulása egy isteni feltételként áll előttünk, Isten csak akkor ad megbízatást az üzenet többi részének hirdetéséhez.

*„Krisztus követőinek is fényt kell árasztaniuk a sötét világban. **A Szentlélek Isten Szavából fényt sugároz, és ez a világosság átformálja annak életét, aki befogadja.** A Szentlélek az emberi szívekbe plántálja az Írás elveit, és kialakítja bennük Isten tulajdonságait. **Krisztus dicsősége fényének – Krisztus jellemének – vissza kell tükröződnie***

követőiben.” (Ellen G. White: Krisztus példázatai 309. old.)

*„Ebben az időben olyan Istentől jövő üzenetet kell hirdetnünk, amelynek megvilágosító hatása és megmentő ereje van. Ebben az üzenetben Isten jellemét kell megismertetni, hogy a világ sötétségét az Ő dicsősége, jósága, irgalmassága és igazságának világossága ragyogja át... **A világnak adandó kegyelmi fény utolsó sugara, a könyörület utolsó üzenete legyen kinyilatkoztatása Isten jellemének, ami; a szeretet. Nyilvánítsák ki Isten gyermekei az Ő dicsőségét. Életükben és jellemükben mutassák meg, hogy mit tett érettük az Isten nagy kegyelme.**” (u.o. 310. old.)*

„Krisztusnak nincs hőbb vágya, mint olyan embereket bírni, kik a világnak az Ő jellemét és lelkületét mutatják be; a világnak pedig semmire sincs égetőbb szüksége, minthogy lássa a Megváltó szeretetét emberek által kinyilvánulni... Krisztus dicsőségének megnyilatkozása a belső, a lelki ember szépsége által, a mennyet annyira közel hozza, hogy felismerhető mindenki, akiben Krisztus lakik. A bennünk lakozó Krisztus dicsősége embereket ejt foglyul.” (u.o. 314-315. old.)

Mindezek háttérén mondhatjuk azt, hogy a negyedik angyal először Isten népe között szeretne egy ébredést munkálni, egy olyan megújulást elindítani, aminek eredményeként „*az Úr dicsősége rajta feltámad*” (Ésa. 60,1-2.), és láthatóvá válik. Ennek a lelki ébredésnek és megújulásnak a folyamatát szeretne volna elindítani Isten 1888-ban a hit általi megigazulás üzenetének hirdetése által.

Az üzenet többi részét csak akkor kiálthatja **„teljes erejéből, nagy szóval”** az angyal, illetve az a mozgalom, amit ez az angyal jelképez, ha az előbb tárgyalt ébredés és lelki megújulás már megtörtént, és annak fénye bevilágítja az egész földet. Amikor ez valóban megtörténik, akkor Ésaías próféta szerint **„népek jönnek**

világosságodhoz, és királyok a néked feltámadt fényességhez
(Ésa. 60,3.). Ez a mozgalom azonban még nem látható, ezért csak azt mondhatjuk, hogy még a jövőben van. Ma még sajnos sehol sem látható és hallható egy ilyen jellegű és minőségű kibontakozása az ébredésnek, a Reformmozgalomban sem.

Másodszor a „Babilonban” lévők felé

Mivel a negyedik angyal a második angyalhoz is csatlakozik, ez abból tűnik ki, hogy az üzenetében és munkájában a második angyal feladatát is fel kell elevenítenie. Ekkor azonban már ki kell egészülnön az üzenet mindazzal a romlottsággal, ami 1844 óta került be az egyházak életébe és tanításaiba. Ebből azt is láthatjuk, hogy munkájával nemcsak a harmadik angyal üzenetének ad erőt és súlyt, hanem a másodiknak is. Ugyanis feladatát képezi a „Babilon”-hoz tartozó egyházak bűneinek a leleplezése és felfedése, illetve a teljes bukásuk meghirdetése, majd pedig kihívni onnan mindazokat, akik még nem lettek részesei azoknak a bűnöknek, amik miatt „Babilon”-ra jön Isten ítélete.

„A második angyali üzenet nem 1844-ben érte el teljes beteljesedését. Az egyházak akkor, azon vonakodásuk következtében, hogy az adventi üzenet világosságát elfogadják, erkölcsi bukást szenvedtek; de az a bukás még nem volt teljes. Amikor tovább folytatták a jelen idő különös igazságainak elvetését, így egyre mélyebbre süllyedtek... Azon lelki sötétség és Istentől való eltérés ellenére, mely azokban az egyházakban uralkodik, melyek Babilont képezik, Krisztus igazi követőinek többsége még mindig az ő gyülekezeteikben van. Ezek között vannak sokan, akik még nem ismerhették meg a korunkhoz szóló különleges igazságokat. Nem kevesen elégedetlenek jelenlegi állapotukkal és tisztább világosság után vágyakoznak. Hiába keresik Krisztus képmását abban a közösségben, amelyhez tartoznak. Mialatt ezek a közösségek egyre jobban eltávolodnak az igazságtól és mind szorosabban egyesülnek

a világgal, a két osztály közötti különbség nagyobbodni fog, amely végül az elszakadáshoz vezet...

A Jelenések 18. fejezete arra az időre mutat, amelyben a Jelenések 14,6-12-ben írott hármás intés megvetésének következményeként az egyház teljesen eljut arra az állapotra, amelyről a második angyal jövendölt, és Isten népe, amely még mindig Babilonban van, fel lesz szólítva arra, hogy szakadjanak el gyülekezeteiktől.” (Ellen G. White: Nagy küzdelem 371-373. old.)

„Istennek még mindig vannak gyermekei Babilonban. A büntető ítélet végrehajtása előtt e hűségeseket ki kell onnan hívni, hogy ne legyenek részesek Babilon bűneiben, és ne ériék őket a Babilont sújtó csapások. Értük van az a mozgalom, amelyet ez a mennyből leszálló, és a földet dicsőségével beragyogó angyal szimbolizál.” (u.o. 538.f.)

Ebben az időben Isten különös módon jön segítségére a hangos kiáltás mozgalmának, és ezzel saját kezébe veszi az evangélium hirdetésének ügyét. Ekkor egy szózat fog hallatszani „a Mennyből” (Jel. 18,4.), amely felszólítja a „Babilonban”, vagyis a „más akolban”, a más egyházakban lévő hűségeseket, az Isten Egyházának szétszórta élő részét, hogy fussanak ki Babilonból. Ez a felszólítás képezi a hangos kiáltás második hullámát.

Az angyalról az a kinyilatkoztatás hangzik, hogy „leszállt” a Földre, vagyis itt az emberek között végzi a feladatát. A „Babilon”-ból való kifutásra felszólító szózat viszont közvetlenül a Mennyből jön. Ezért ez az üzenet elsődlegesen nem az angyal által jelképezett mozgalomnak tulajdonítható, hanem csak az általa végzett misszióval kapcsolatban hangzik el, ezért ezt egy új isteni közbeavatkozásnak kell tekinteni. Ez a mennyei közbeavatkozás azt jelenti, hogy Isten közvetlenül akar befolyást gyakorolni az emberekre, a megmentésük érdekében. Így történt ez az apostolok idejében is a pünkösdi esemény után, amikor isteni csodaként élték át, hogy naponta több ezren is megtértek. (lásd: Csel. 2,41; 4,4.). Nem az apostolok tudtak olyan meggyőző

erővel prédikálni, hanem a Szentlélek jelenléte és az emberekre gyakorolt befolyása eredményezte azt a látványos és tömeges megtérést.

Ez a szózat nem más, mint Jézusnak, a Főpásztornak a hangja, aki a Szentlélek által fogja hívni a más „aklokban” lévő juhait, „mert azok ismerik az Ő hangját”, és „hallgatnak majd az Ő szavára” (Jn. 10,4; 14; 16; 27.). Ennek a szózatnak a munkája a Szentléleknek, a késői esőben megtörténő kiárasztása által fog bekövetkezni. Jézus a Szentlélek befolyása által fogja megszólítani az embereket, és így következik majd be ez a nagy egybegyűjtés.

*„Ebben az időben árad ki a késői eső, illetve jön el a felüdülés az Úr színe előtt, hogy **erőt adjon a harmadik angyal hangos szavának...**”.* (Ellen G. White: Tapasztalatok és látomások 72. old.)

Ekkor Jézus azokat hívja magához, akik életük korábbi szakaszából már megismerték az Ő Főpásztoruknak a hangját, ezért meg tudják különböztetni minden más hangtól. Ezért a hangos kiáltás hívásában az hangzik el, hogy „fussatok ki belőle **én népem**” (Jel. 18,4.). A mennyei Pásztor ekkor „a maga juhait (hívja) nevükön szólítja, és kivezeti őket... mert ismerik az Ő hangját... és hallgatnak majd az Ő szavára” (Jn. 10,3-4.). Jézus az „én népem”-nek tekinti őket, ezért nekik ott a helyük az Isten nyájában, a többi megváltott között, vagyis a választott népe között. Jézus azokat hívja ki, akik a rendkívüli bűnáradat ellenére is megőrizték lelki tisztaságukat, akik nem hajtottak térdet a modern kor Baáljai előtt, csupán azért, mert a környezetükben mindenki ezt tette.

Amikor az apostolok már részesültek a korai eső áldásában, akkor először még csak Izráelben lehetett munkálkodniuk, és majd csak később mehettek el a föld végső határába is hirdetni a Jézusról, mint Megváltóról szóló üzenetüket. Így kell majd nekünk is először csak a már Istennel közösségben élők kihívására és összegyűjtésére összpontosítani, és csak ezt követően az egész

világra.

Jézus a szőlőmunkásokról elmondott példázatában beszél arról, hogy némelyeket csak az utolsó órában hív meg, hogy jöjjenek az Ő „szőlőjébe” (Mt. 20,7.) dolgozni. A hangos kiáltásnak ebben a fázisában teljesedik be Jézusnak a szőlőmunkásokról mondott példázata, ekkor jelennek meg az utolsó, vagyis a tizenegy órás munkások Isten szőlőskertjében. Jézus így egyesíti az övéit abban a hatalmas missziómunkában, amikor majd az egész világra kell elvinni az örökkévaló evangélium üzenetét.

Amikor végre bekövetkezik, hogy Isten összegyűjti az övét egyetlen nyájban, akkor fogja odaállítani őket az egész világ elé, hogy szavukkal és életükkel hirdessék az örökkévaló evangéliumot. Ezt az egyesülést akarta Jézus bemutatni a szőlőmunkásokról mondott példázatában, hogy ettől kezdve együtt dolgozzanak. Ez a körülmény teszi lehetővé Krisztus jellemének a hatékony bemutatását a világ előtt.

Ugyanis „Krisztusnak nincs hőbb vágya, minthogy olyan emberek képviseljék, akik a világnak az Ő jellemét és lelkületét mutatják be. A világnak pedig semmire sincs égetőbb szüksége, minthogy lássa a Megváltó szeretetét emberek által megnyilatkozni.” (Ellen G. White: Krisztus példázatai 314,1.)

Harmadszor az egész világ felé

A hangos kiáltásnak ebben a fázisában teljesedik be Istennek az a szándéka, hogy végre legyen „egy akol és egy pásztor” (Jn. 10,16/b.). Ebben a hatalmas kihatású evangélizációs munkában Isten hírnökei nagy hatalommal fognak olyan üzenetet hirdetni, amely képes lesz érinteni az emberek szívét, és döntésre készíteni őket.

„A hangos kiáltás alatt az Egyház, az általa felmagasztalt Urának a gondoskodó közvetítésétől támogatva, a megváltás ismerete olyan bőségesen terjed, hogy a világosság eljut minden nagy- és kis városba.” (Ellen G. White:

Evangélizálás 694 (1904)

*„Ebben az időben Istentől jövő üzenetnek kell hirdettetni, amelynek megvilágosító hatása és megmentő ereje van. **Ebben az üzenetben Isten jellemét kell ismertetni, hogy a világ sötétségét az Ő dicsősége, jósága, irgalmassága, és igazságának világossága ragyogja át.**” (Ellen G. White: Krisztus példázatai 310,2.)*

*„A világnak adandó kegyelmi fény utolsó sugara, s a **könyörület utolsó üzenete legyen kinyilatkoztatása Isten jellemének, ami: a szeretet.** Nyilvánítsák ki Isten gyermekei az Ő dicsőségét.” (u.o. 310,4.)*

Ez a szíveket érintő hatalom a **Szentlélek kiáradásával** elnyert mennyei erő. Ezzel az erővel történnek azok a csodák is, amik jelül adatnak, hogy meggyőzzék az embereket arról, hogy Isten melyik oldalon áll. (Mk. 16,17-18.).

*„**Krisztus követőinek is fényt kell árasztaniuk a sötét világban.** A Szentlélek Isten Igéjéből fényt sugároz, és ez a világosság átformálja annak életét, aki befogadja. A Szentlélek az emberi szívekbe plántálja az Ige elveit, és kialakítja bennük Isten tulajdonságait. **Krisztus dicsősége fényének - Krisztus jellemének - vissza kell tükröződnie követőiben.** Így dicsőítik meg Istent, és **megvilágítják a Völegény házához, Isten városához, a Bárány menyegzői vacsorájához vezető utat.**” (Ellen G. White: Krisztus példázatai 309,3.)*

Ez az erő, az üzenet tartalmában is meg fog nyilatkozni, amit viszont csak azok fognak érzékelni és megtapasztalni, akik befogadják azt a szívükbe. Az angyal üzenetének középpontjában ugyanis Jézus Krisztus fog állni, a hit általi megigazulás evangéliumának közvetítésével, Őt kell az embereknek befogadni a szíveikbe. Mert *„Valakik befogadják Őt, azoknak hatalmat ad, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek”* (Jn. 1,12.). Ilyenképpen Jézus Krisztus, az üzenet hirdetőinek életéből is hatalommal fog megnyilatkozni, mert *„a bennünk*

lakozó Krisztus embereket ejt foglyul” (Ellen G. White: Krisztus példázatai 315,2.). Ebben a nagy missziós összefogásban egy hatalmas tömeg fog az Úr oldalára állni.

Ezeknek hátterén érthetjük meg, hogy a negyedik angyalnak miért kell a hármasközi üzenethez kapcsolódnia. Különösen pedig azt, hogy miért kell a harmadik angyal üzenetének nagyobb erőt és súlyt adnia, és azt hangos kiáltássá növelnie. A harmadik angyali üzenet ugyanis az örökkévaló evangéliumnak egy része, ezért a negyedik angyal feladata is az, hogy az örökkévaló evangéliumot hirdesse minden népnek. A negyedik angyal által felerősített misszió nyomán fog eljutni az utolsó intés az egész világhoz, minden emberhez.

„Az angyalnak, aki a harmadik angyali üzenet hirdetésében részt vesz, dicsőségével az egész földet be kell világítania. Itt szem elé van tárva egy, az egész föld kerekére kiterjedt és szokatlan erejű munka.” (Ellen G. White: Nagy küzdelem 563. old.)

„A kegyelem és reménység üzenetét el kell juttatni mind a föld széléig, hogy aki csak akar, kezét kinyújtsa megragadhassa Isten erejét, és békét köthessen Vele. A pogányoknak nem szabad tovább éjjeli sötétségtől körülvétni. A sötétségnek szét kell oszolni az igazság napjának sugarai előtt, mert a pokol hatalma legyőzetett.”
(Ellen G. White: Krisztus példázatai 312,3.)

Kik tartozhatnak ehhez a mozgalomhoz?

Az Isten által adott kinyilatkoztatás nagyon határozottan körvonalazza azt, hogy kiket és milyen embereket jelképez ez a hatalmas angyal. A János apostol látomásában adott üzenetnek van egy ószövetségi megfelelője Ésaías könyvében, amely segítséget ad a Jánosnak adott látomás megértéséhez is.

„Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és

dicsősége rajtad megláttatik. És népek jönnek világosságodhoz, és királyok a néked feltámadt fényességhez. Emeld fel körös-körül szemeidet és lásd meg: mindnyájan egybegyűlnek, hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek és leányaid ölben hozatnak el. Akkor meglátod és ragyogsz az örömtől, és remeg és kiterjed szíved, mivel hozzád fordul a tenger kincsözöne, és hozzád jó a népeknek gazdagsága.” (Ésa. 60,1-5.)

Ésaiás próféta bemutatása szerint a negyedik angyal csak azokat jelképezi, akik már felébredtek alvó, közömbös állapotukból, akiken az Isten dicsősége megnyugodott, és ez meglátszik életükön, azaz rajtuk. Mivel Isten az első helyen említi, hogy **„a föld fénylett annak dicsőségétől”**, ezért egyetlen személy vagy csoport sem veheti magának azt a bátorságot, hogy Babilon leomlását és Isten ítéletét hirdesse, miközben az életében még nem látható az isteni jellem dicsőségének ez a fénye. Ennek hiányában egyetlen embert sem jogosított fel Isten a negyedik angyal azon munkájának végzésére, amelyben már a Babilon teljes leomlásának, és az onnan való azonnali kifutásnak az üzenetét kellene hirdetni.

„Kik fogják a világot inteni, kik fogják azt egy jobb útra tanítani, ha nem azok, akiknek nagy világosságuk van, s azáltal megszentelődtek, és most ragyogtatják a világosságukat, hogy mások is lássák az ő jó cselekedeteiket, és dicsőítsék az Istent.” (Ellen G. White: Bizonyságtétel a gyülekezetek részére 5. köt. 278. old.)

„Csakis azoknak nyújt világosságot, akik keresik azt, és örömmel fogadják szent Igéjéből a világosságnak minden sugarát. Isten ezeken az embereken keresztül fogja kinyilatkoztatni azt a fényt és hatalmat, amely majd az egész földet beragyogja dicsőségével.” (u.o. 729.old.)

Éppen ezért van az, hogy a Bibliában Isten igaz szolgálói és küldöttei nemcsak angyal által vannak jelképezve, hanem csillag

által is. Ha az isteni küldetés csak abból állna, hogy elmondjuk az Isten üzenetét, akkor erre nagyon sokan vállalkoznának, különösen akkor, ha másra kell alkalmazni az üzenet éles bizonyágtételét. Ám azok az emberek, akik szívesen foglalkoznak más egyházak és más emberek problémáival és hibáival, csak azért teszik, mert nem foglalkoznak a saját problémáikkal és hibáikkal, vagy talán éppen azért, mert csak így, a mások hibáira való mutogatás által tudják elterelni az emberek figyelmét a saját dolgaikról. Éppen ezért, Isten az ő angyalait, vagyis a küldötteit, még egy másik jelkép által is bemutatja, és csak mindkét jelkép együttes alkalmazása hitelesítheti a küldöttet az isteni megbízatásban.

Amikor a gyülekezet angyalait bemutatja Jézus a Jelenések könyvében, akkor először is csillagként mutatja be őket. Ez a jelkép-társítás fejezi ki azt, hogy csak azok az emberek lehetnek Isten küldöttei, akik egyúttal csillagok is. Pál apostol pedig azt mondja el, hogy Isten gyermekeinek esetében mit jelent a csillag által való jelképes szemléltetés. **„Hogy legyenek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei, az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon.”** (Fil. 2,15.). Ellen White hasonló módon beszél azokról, akik az utolsó kegyelmi üzenet hírnökei lesznek, akik a negyedik angyal által vannak jelképezve.

„Követőitől az Ő dicsősége világosságának – az Ő jellemének – kell kisugározni.” (Ellen G. White: Krisztus példázatai 309. old.)

„Krisztus dicsőségének megnyilatkozása a belső, a lelki ember szépsége által, a mennyet annyira közel hozza, hogy felismerhető mindenki, akiben Krisztus lakik. A bennünk lakozó Krisztus dicsősége embereket ejt foglyul.” (u.o. 315. old.)

A negyedik angyal által szemléltetett mozgalomhoz tehát csak azok fognak tartozni, akiknek életét az üzenet megszentelte, akik vissza tudják tükrözni Isten jellemét és lelkületét, akiknek életéből Jézus Krisztus dicsősége sugárzik az emberek felé. Nem

lehetetlen ezt elérni, de a farizeusi törvényeskedés, a formaság, csupán az ajkak vallomása kevés ehhez.

„Krisztus kegyelme és az ő igazsága által, mely hit által tulajdoníttatik nekünk, képesek vagyunk a keresztyeni jellem tökéletességét elérni.” (Ellen G. White-től idézi: A.G. Daniels: Krisztus a mi igazságunk 82. old.)

Erről az angyalról azt a kijelentést is kapjuk, hogy **„nagy hatalma van”**, amit viszont többféleképpen is lehet értelmezni.

Ez a nagy hatalom vonatkozhat arra a meggyőző erőre, amely az általa hirdetett üzenetet kíséri. Ennek az üzenetnek kell Isten utolsó figyelmeztetéseként hangoznia a bűn világában élő emberiség felé. Olyan meggyőző erővel lesz hirdetve, hogy akkor minden ember előtt világossá válik majd, mi az, amit Isten az engedelmesség feltételeként vár el tőlük. Isten tehát az üzenet megértésében segíti az embereket azzal az erővel és hatalommal, ami az üzenetet kíséri. Ezért ennek hatása alatt minden embernek döntenie kell valamilyen irányba, valamelyik oldalra.

Ez a nagy hatalom azonban vonatkozhat arra a hatalomra is, amit azok kapnak, akik befogadják életükbe Jézus Krisztust. *„Valakik pedig befogadják Őt, hatalmat ad azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek”* (Jn. 1,12.). Ez a hatalom azért adatik, hogy meg tudjunk szabadulni bűneinktől, és Krisztus természete alakuljon ki helyette bennünk. Ezek az emberek tapasztalatból tudják, hogy mit jelent az, amikor Isten újjáteremtő hatalma megnyilatkozik, amikor a *„régiek elmúltak, és ímé újjá lett minden”* (2Kor. 5,17.). Ezt a következtetést erősíti meg az a kijelentés is, hogy a föld fénylik az angyal dicsőségétől. Az angyal által szemléltetett emberek tehát éltek azzal a hatalommal, amely újjáteremtette az életüket, és ez a bennük munkálkodó hatalom mások számára is érzékelhetően nyilatkozik meg.

Ugyanakkor ez a hatalom kapcsolatban lehet azokkal a jelekkel és csodákkal is, amelyek ebben az időben Isten gyermekeit fogják kísélni. Isten népe ebben az időben a *„Késői*

eső"-ben nyert Lélek erejével, ugyanazokat a csodákat fogja tenni, mint az apostolok a maguk idejében. Vagyis hatalmuk lesz a betegségeken, a halálon és Sátán minden ártó szándékán.

Mindezek után, összegzésként azt mondhatjuk, hogy a Reformmozgalom teljesen önkényesen értelmezi ezt a próféciát önmagára alkalmazva, csak hogy minden áron találjon bibliai alapot a különállásukhoz. Ugyanakkor viszont sem a missziójában, sem a lelkületében nem felel meg annak a követelménynek, ami pedig feltétele annak, hogy a negyedik angyal által szemléltetett mozgalom lehessen Isten és emberek előtt.